

INTELCTUALUL ROMÂN, UMIL ÎN FAȚA OLIGARHULUI

Cartianu, care ține pixul ca pe o coasă tocită și numai intelectual nu e, a mângălit despre "ziariicul Cristoiu". E a doua oară când acest odangiu al anticorupției (al represiunii, de fapt) furgăsește cu dezinvoltură din patrimoniul meu lexical. Întâi a subtilizat titlul unei cărți, "Sictir, bagabonților", ca să-și încoroneze o infierare cu pretenții de articol. Săptămâna trecută, Cartianu mi-a smuls, cu manichiura delicată ca o desfășurare de gheare, trufandaua "ziarici", ca și când ar fi pescuit-o din borcanul cu murături ce-i ține loc de cap, de dormea germinativă a sigurului neant hazliu din presă. Cartianule, lasă scrisul, că nu merge fără talent! Vorba lui N.D. Cocea: "e greu, e tare greu! De la impulsul minții până la vârful condeiului e o distanță mai mare decât de la Lună până la oglinda Mării". Tu folosești cuvântul "tenismene" ("men" înseamnă bărbat) și te legi de Maesssstur Umorissstt ssi Sssscritor? Ești jenibil, hapticupalitic și numărător de cornere! Fură-le și pe astea, că sunt tot ale mele, cum e și "cântăcios"! Cât despre Cristoiu, nu poți să-l faci ziarici după ce te-a inventat. Atunci tu ce ești, una dintre multele lui ziariceli?

Eu am voie să scriu ce vreau despre Cristoiu, fiindcă nu-i datorez nimic, nici măcar prețuire. În consecință, îl citeșc

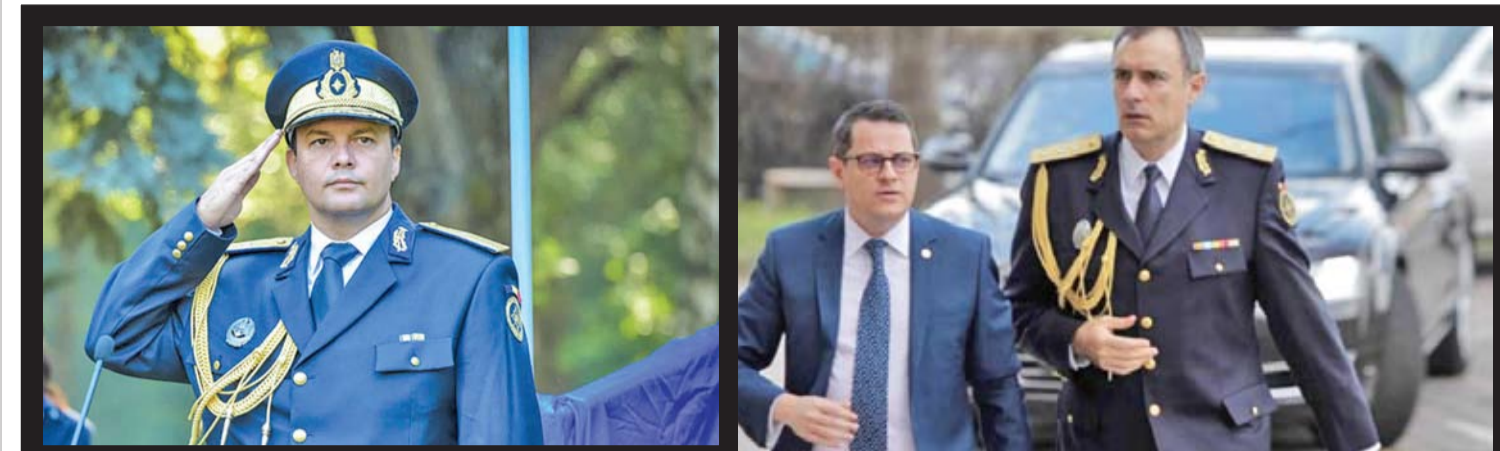
Răzvan Ioan BOANCHIS

fără plăcere și rar spre deloc. Dar dacă tot ne-a asasinat cu biblioteca, aș vrea să văd un studiu de-al lui despre relația dintre intelectual și oligarh. Cum s-au purtat prozatorul, poetul, filozoful, pictorul în raport cu oligarhul. Cristoiu a publicat câte ceva pe temă, să nu mint. Subțirel, subțireanu, subți - subți. Ar putea s-o ia cu sfârșitul. De exemplu, ar fi frumos să ne spună cum i-a încurcat el pe Mihai Cărciog și pe toți patronii pe care i-a întâlnit.

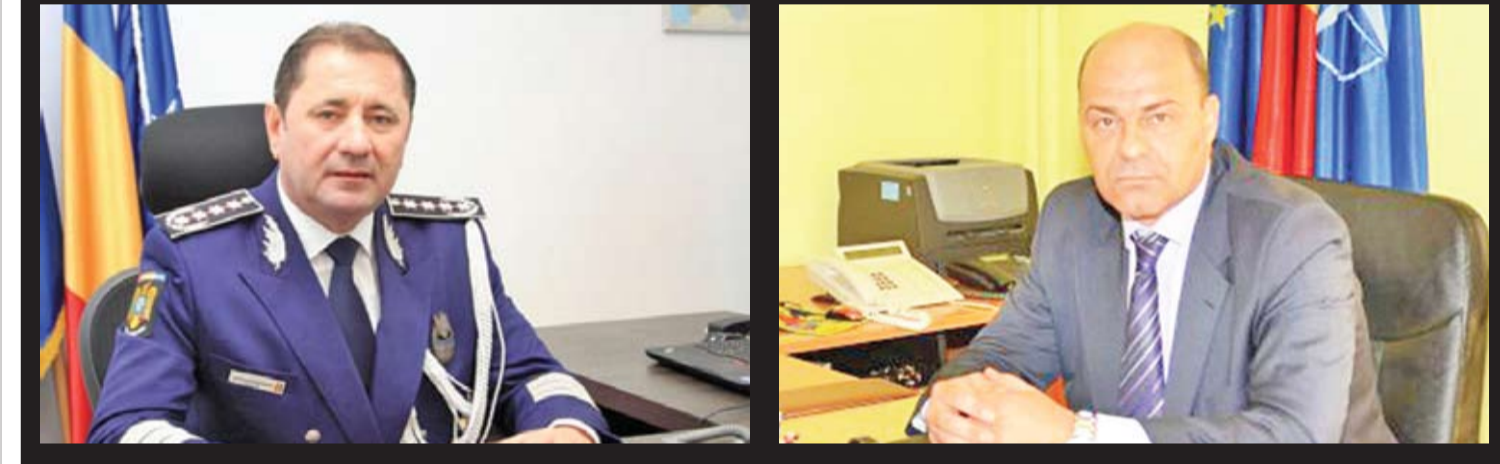
Voi face eu, din câteva tușe, un crochiu numai bun de mototolit. Insist, e ceva la prima mână, documentarea a început când am comandat aperitivul și s-a terminat când s-a întors chelnerul fără măslina.

Oamenii de cultură români și oligarhii s-au detestat, în loc să se apropie. Scriitorii noștri, filozofii, pictorii, chiar și cei care pretindeau că înțeleg piața liberă, au avut o atitudine stângistă. Iar oligarhii i-au tratat ca pe niște insecte de veioză, pe care lumina întii le zăpăcește și pe urmă le mistuie. Eminescu îi ura pe oamenii cu bani, Caragiale îi escroca, Argezei se umilea în fața lor și pe urmă îi injura memorabil. Pictorii - la fel. Il cobzăreau și îl disprețuiau pe Zambaccian. Doar Palady și Tonitza aveau tupeu să-i spună în față ce cred despre el. A mai fost unul, Theodorescu - Sion, dar asta era de o incultură și de o mitocănie feroce. Un Cartianu prevăzută, totuși, cu talent. Theodorescu - Sion a mângălit pe geamul unei expoziții "Interzis accesul câinilor și lui Zambaccian!"

Sigur că există și o excepție. Nae Ionescu. Din acest punct de vedere, mentorul Generației Criterion poate fi comparat (boierul Jurgea - Negrilești a făcut-o, în memoriile sale) cu Balzac în raporturile titanului cu Rothschild - Baronul Nucingen din "Comedia Umană". În 1936 - 1937, Nae Ionescu i-a mijlocit lui Nicolae Malaxa un import masiv de fier din Germania, de sute de milioane de lei. Palatul pe care i-l a ridicat Malaxa nu era un simplu cadou. Asta pe mine mă umple de admirație, căci nu-i văd nici pe Bлага, nici pe Iorga, Părvan sau Lovinescu tratând importuri - și încă tratându-le eficient - cu marii industriași. Petre Țuțea povestea că, la înmormântarea lui Nae Ionescu, Malaxa a trimis o coroană de flori înaltă cât o sondă, a scris Dan Ciachir. În anii '30, Nae Ionescu pilota un Maybach, pe străzile Bucureștilor. ■

DUMNEZEUL SRI-ULUI! **EXCLUSIV** **PAG. 3**

PAG. 4 **Liviu Dragnea lasă suspendarea să-i dea târcoale lui Iohannis**

Netanyahu începe turneul european al dosarului iranian **PAG. 11**

Marile branduri fashion pariază pe Instagram **PAG. 7**

Messi, prins în conflictul israeliano-palestinian **PAG. 11**

Un selfie care a șocat lumea **PAG. 6**

Gata, am lămurit-o și cu justiția. Am trecut-o de la „J” la „j”, pentru că începe să-mi fluture respectul pe lângă ea. Ca și la președinte și președinție, care nu m-au convins că ar fi niște instituții de importanță maximă în stat. Pe toate trei le văd ca pe niște ateliere de fabricat lucruri mărunte, gen garnituri, dopuri, șaibe, feștile de lampă și ventile de bicicletă. O justiție care iese în stradă, să vocifereze la comandă, mai poate fi o instituție demnă de respect? O justiție care protestează în scris, pe bază de convocator, te mai poate fascina prin sobrietate și demnitate? **paginile 4-5**

Heil, Merkel! Se vrea stăpâna Europei **paginile 8-9**

Poza zilei

1€	↗	4.6566 lei
1\$	↘	3.9713 lei
1CHF	↘	4.0329 lei
Bitcoin BTC	↘	\$ 7.497
Ripple XRP	↘	\$ 0,6514
Ethereum ETH	↘	\$ 587,76

